

מסורת הש"ס

א) [בכורות ז., ג.] ט טס ע"ש, א) יבמות ז., ד) טס, ס) ס"א ל"ג, ו) פסחים טז: יומא ג. מנחות כ., יבמות ז: זכחס מה, ו) תרומות פ"ב מ"ג צלה ז: ח) בבבאי נוסף: פירק, ט) ג"ז טס, י) ג"ר ט: יא) יא) [צ"ל טמאה], יצ) יומא ז.א, יג) [פסחים לג.], יד) [ש"ך לעצ"ל, טו) הלכה ו' וע"י טס במראה פנים],

גליון הש"ס

רש"י ד"ה דאבל מניח בו, דהאובל תרומה בכומאט הגוף במיתה ואפילו היא טמאה. ע"י חולין דף קיג ע"ב ר"ה שם ו' וע"י

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה דאבל מניח וכו' ואפי' היא טמאה, י"ב ל"ע דתרומה טמאה צטומאת הגוף אינה נמיתה כדאי' בחולין קיג ע"ב וכו' הר"ם פ"ז מהל' תרומות הלכה א' וכן ראינו לנעול בני יעקב כהההות מבז"ס שם טמא: על רש"י דה ור"ע וע"י כספר מ"ס חיים לפי"ח כהל' תרומות פ"ז הלכה א' ונמנחה לאופן צינמות דף ז' ע"ב ודיוק':

מוסף תוספות

א. אפי"ס החשלוּמין שוין לתרומה שאכל. מוס' הרא"ש. ב. חולין טמאין כל כך. מוס' יבמות ז. ד"ה חסורי. ג. כשנשניין תרומה טמאה. מוס' טס. ד. ותנן (ב"ק צג:) כל הגולגין משלמין כשעת הגולה. רש"י. ה. דמשלם לפי מדה ויריחא ההקדש. אלאא להנאת ההקדש אמרו ולא לגריעותו. רש"י. ו. ד[נ]קנסיה ליה כשמשלם במזיד אפי"פ שושים כדמי תרומה משום. מוס' טס. ז. כולי האי להסקה כדקפין למיבון תרומה טהורה לאכילה. ופרקי. עלה ממנחי' דקנין על מה הצין מרצה על הדם שנטמא בין בשוגג בין במזיד, ומשנו עלה רבינא ורב שילא, רבינא קאמר דשוגג ומזיד ארוקיה קאי אבל טומאה בשוגג אין במזיד לא וכו' והא דלא מייתי הכא סתם מתני' דפסחים. ניהא לי. מוס' הרא"ש. ח. וסמין אהך סתמא. מוס' הרא"ש. י. ומזיד. מוס' הרא"ש.

הניזקין פרק חמישי גיטין

ואין מונין. נטיעותיהן לשבתות שאין מונין ימים לנטיעה אלא שנים לפיכך אין הדבר ידוע לזמן מרובה שנטע בשבת: מאי **דבר אחר**. למה ליה לאתויי טעמא אחרניא: **הכי קאמר וכי תימא שבתות נמי**. וימנין דלררך למימני דתניא^א הנוטע ערב שביעת

ואין מונין לשבתות דבר אחר אחר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא ^בבאתריה דרבי יהודה חמירא להו שביעית ^גדההוא דאמר ליה לחבירו דייר בר דיירתא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשביעית כוותך תא שמע ^דאבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין בכוזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורים והוינן בה בכוזיד אמאי אין תשלומיו תשלומין תבא עליו ברכה דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו וקא משלם ליה מידי דחזי ליה בימי טומאתו ואמר רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרא והכי קתני יאכל תרומה טמאה משלם כל דהו אכל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורין ואמר רב אחא בריה דרב איקא הכא קנסו שוגג אטו מזיד איכא בינייהו ^ה(דר"מ סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן ניקום וליקנסיה ת"ש ^ודם שנשבא וזרקו בשוגג הורצה בכוזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקום ונקנסיה תא שמע ^זהמעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני ^חקא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה תא שמע ^טהמטביל בלים בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה ורבי דר' יהודה אדרבי יהודה בדרבנן דתניא נפלו

גד.

וקמשלם מידי דחזי ליה בימי טומאתו. פירוש קודם שישלם אצל לאחר ששילם נעשה תרומה ולא חזי ליה: **אבל תרומה טהורה וישלם חולין טמאין** מהו ב' בשוגג תשלומיו תשלומין. לא כמו שפירש בקונטרס ^א דקסבר דלפי מדה משלם דאפי' אח"ל דלפי מדה משלם לא מיפטר אלא אם כן ישלם ^ב שיהו שוין ^ג להסיקה כשיעור תרומה טהורה שאכל דלא גרע מגולג ^ד כדאמר התם^ה כל היכא דמעיקרא שויה ד' ולצסוף שויה זוזא לא תצעי לך דלפי דמיס משלם כי תציעי לך דמעיקרא לא שויה אלא זוזא ולצסוף שויה ד' ^ו מ"מ צמויד אין תשלומיו תשלומין ^ז דאכל מידי דקפלי עליה וצינא ומשלם מידי דלא קפלי עליה וצינא ^ח: **הכא בקנסו שוגג אטו מזיד בו**. כהאשה רבה (יבמות דף קז ע.) מעיקרא ס"ד דאין תשלומיו תשלומין כלל קא"ר מאיר ופרקי מינה למאן דאמר אין כח ציד חכמים לעקור דבר מן התורה ומסיק דאין תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורים כדרבנן ולא פליגי אלא צקנסו שוגג אטו מזיד כו': **דם שנשבא** וזרקו. וא"ת מאי קשיא ליה לר"מ והא לאו סתם מתני' היא דכרייתא היא צהקומן רבה (מנחות דף כה.) וי"ל דסמיך אסתם מתני' דכ"ד לולין (פסחים דף פ: ע) דתנן הפסח שזרק דמו ואח"כ נודע שהוא טמא הוין מנחה וזייק צגמי טעמא דאח"כ נודע הא נודע ואח"כ נזרק לא ^א ומייתי כרייתא דמפרשא צהדיא ^ב והן קושיא לרבינא דעייק קפלי [צ"ל כ"ד לולין] (טס) דשוגג קפלי אזריקה דלרצ שילא דמפרש דקאי אטומאה לא קשה מידי דטומאה משנה היא צפרק שני דתרומות (משנה ג) וכן הויא דהמטביל כלים ופרקי מינייהו משום דסתם משנה ר"מ היא ותימה דפרקי צרישא מההיא דמעשר והיא שניה שם צסוף: (י' **נפלו** ונתפצעו. תימה דתניא צירושלמי צפרק צתרא דערלה^{טו} נפלו ואח"כ נתפצעו צין בשוגג צין צמויד לא יעלו דברי ר"מ ורבי יהודה אומר צין בשוגג צין צמויד יעלו ורבי יוסי אומר שוגג יעלו מזיד לא יעלו טעמא דר"מ דקנים שוגג אטו מזיד טעמא דרבי יוסי כדאמר רבי אבהו צסר ר' יוחנן כל האיסורין שריצה עליהם שוגג מותר מזיד אסור טעמא דרבי יהודה מפרש משום דכבר קנסו צידו פירוש כבר נתקלקלו פירומוי צשעת פאיעה: אמר

משלם ואפי"ג דסוף סוף הן נעשין תרומה ולא חזו ליה דהא טמאה היא מיהו חולין טמאין מיכוין לשלומי ולא ידע דהם נעשין תרומה: **משלם כל דהו**. כל שהוא חולין צין טהורין צין טמאין: **בשוגג תשלומיו תשלומין**. דהא אוכל תרומה שוגג לפי מדה משלם ולא לפי דמים. ואפי"ג דהך ^אטומאה גריעא מההיא דקנסוהו רבנן שמתכוין להפסיד כהן: **ואמר רב אחא צריה דרב איקא**. צינמות כהאשה רבה (דף ז.) דמזיד נמי דקאמר ר' מאיר אין תשלומיו תשלומין להפטר לגמרי קאמר כלומר שצריך לחזור ולשלם חולין טהורין כרבנן ובשוגג הוא דפליג אדרבנן דלרבי מאיר לא קנסו שוגג אטו מזיד ורבנן קנסו. והא הכא איסורא דרבנן היא דמדאורייתא תשלומין מעליא יניחו דלפי מדה משלם וכי משלם טמאין אפי' צמויד איסורא דרבנן הוא דעצד ולא קנים רבי מאיר שוגג: **לשלומי מיכוין**. ואדם כשר הוא: **ואנן ניקום ונקנסיה**. על שגגתו. אכל מטמא ומדמע שוגג אינו מתעסק צטובה: **בשוגג סורלה**. דהיין מרלה ומותר צשר באילה: **צמויד לא סורלה**. מדרבנן וקנסא הוא לאסור צשר באילה אצל צעלים נתכפרו והך זריקת מזיד איסורא דרבנן היא דמדאורייתא זורק לכתחילה דהיין מרלה^י: **ואנן ניקום ונקנסיה**. על שגגתו. ויה"ה דמני לשנויי הא מני רבי יהודה היא דלא קנים כדרבנן דהא לאו סתם משנה היא אלא כרייתא היא צמנחות צהקומן רבה (דף כה.) מיהו ניהא ליה לשנויי דאפי' תימא רבי מאיר היא: **המעשר צצבת**. איסור צבות דרבנן היא דתתנן צמשילין (צי"ה דף לו:) אלו הן משום צבות של מלוה אין מגביהין תרומות ומעשרות דמיחיו כמתקן והך המעשר צצבת סתם משנה היא צמסכת תרומות (פ"ב מ"ג.) וכן המטביל כליו מטביל נמי איסורא דרבנן היא צמסכת צי"ה צפרק י"ע (דף יח.) מפני שגראה כמתקן כלי. וכל הי רמינן דרבי מאיר אדרבי מאיר דקנים לעיל כדרבנן: נפלו

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י פ"א מהל' שמיטה ויובל הלכה י' סנה לאוין רסו:
כג ב ג מ"י פ"י מהל' תרומות הלכה כ:
כד ד מ"י פ"ב מהל' שבת הלכה ט סנה לאוין סה טושי"ע א"ח סי' שלט ספיף ד:
כה ה מ"י שם הל' ח סנה שם:

מוסף רש"י

דההוא דאמר ליה לחבירו. כהמיה דר' יהודה, דייר בר דיירתא. גר כן גירסת (בבכרות ז.) אבל תרומה טמאה. צגסג, משלם חולין טהורין. דכמע (ויקרא כב) ותנן לכהן את הקדש, דבר הלכוי להיות קדש (יבמות ז.א.) בשוגג תשלומיו תשלומין. אס בשוגג שילם מטמאין, קסבר טהורים הם (טס.) במזיד אין תשלומיו תשלומין. אס דקנסין ליה (טס.) חבא עליו ברבא. אלא קנת ליה, מלי מזיד יס כלן, אפי"פ שידע שכן טמאים נתכוין הוא לתשלומין הנוטם (טס.) דאכיל מיניה מידי בו' ואפי"ג ששלומין נעשים תרומה ולא חזו ליה צימי טומאה, הא מיהא תשלומין מעליא איטין. תרומה טמאה לא חזיא לאכילה, כהן טהור קאי עליה צעשה צ"י הערל (עג:) וכהן טמא קאי עלה צמיתה, דלא חלק הכתוב לגבי טומאת הגוף צין קדשים טהורים לקדשים טמאים (יבמות ז.א.) משלם כל דהו. ואפילו חולין טמאין (טס.) דם שנשבא וזרקו בשוגג. קסבור אין קריננות מקבלין טומאה (מתנות כהנ.) הורצה. קרבן לנעלים דמרלה צין (פסחים טז.) במזיד לא הורצה. להיות צשר קרבן נאכל להקטם, דקנסא הוא, אכל צעלים נתכפרין, כדלמנין צינמות כהאשה רבה (ז.) דכוין דמדאורייתא מרצי נמי תמזיד, לא מלו רבנן למימר ליה ול אייתי חולין לעורה (פסחים טז.) ולא שיצא אחר דאי"כ נתנאוו צ"ד ממנין לעקור דבר מן התורה ולהציא חולין לעורה (מבחים טה) ואפי"פ שציין מרלה קנסוהו רבנן שלא היא צשר נאכל (יומא ז.א.) במזיד לא יאכל. צעבר על השעות דאין מגביהין תרומות ומעשרות ציו"ט (ביצה ז"א.) המטביל כלים בשבת. צמקוה שיש לו צחלתי, ועבר על דרבנן דלמרי צמתתין מעטילין כלים מלפני השבת, דגראה כמתקן (טס.)

פסקי ר"ד

דכ"ה הוא דהא צמציצת הכרס שנצפרה דא"ר מאיר דקדש וחייב באחריות ליצינן דסבר ר"מ גומא בניזקין חייב והתם במזיד הוא צכרתני אומרים לו גידור נתיאש הימנה ולא גדיה היה זה קדש וחייב באחריותו דמשמע טעמא דהודיעהו מחייבים את לאו הכי לא: